

Най-малкият брат

Имало едно време един ром и една ромка. Те си имали трима сина. Семейството се трудело от тъмно до тъмно, но все не могли да свържат двата края. Всеки ден отивали край реката, събирали върбови вејки, плетели кошници и така се изхранвали.

Раснали тримата братя, пораснали и дошло време да се задомят. Един ден бащата ги повикал при себе си и им казал:

- Синове мои, дошло е време да се задомите, тръгнете по света и си намерете невести. Едно ви поръчвам да не забравяте. Гледайте момата, която ще вземете за жена, да си има занаят!

Тръгнали тримата братя по света стопанки да си търсят. Не се минало много време и най-големият брат се върнал в родния дом със знатна и красива съпруга. След няколко месеца се върнал и вторият брат с умна и работлива съпруга.

Не след дълго време се върнал и най-малкият брат, който носел в хубава кутия една жаба. Всъщност жабата, която всеки ден излизала край реката, била

омагьосана принцеса. Нашият ром минавал оттам точно когато тя се превръщала в красива девойка. Щом я видял, момъкът тутакси се влюбил в нея и решил да я заведе у дома си, за да я направи своя жена.

Бащата и майката много се разочаровали от избора на сина си, но не искали да се изправят срещу него. Всички в махалата говорили за тях как ще имат деца жабчета.

Един ден бащата повикал тримата си сина при себе си и им казал:

- Вие всички сте вече задомени. Сега искам да проверя уменията на всяка от снахите си. Първата заръка, която имам към тях е да омесят по една пита, за да разбера дали умеят да готвят. Това трябва да стане за една вечер.

Братята отишли при съпругите си и им предали заръката на свекър им. Снахите се захванали да месят и направили по една хубава позача. Съпругата на най-малкия брат също омесила пита, украсила я по най-прекрасния начин.

На другия ден двете снахи отишли при свекър си и му показали изработения хляб. Само най-малката снаха не се явила лично, а изпратила мъжа си. Позачите на двете по-големи снахи ухаели приятно и били много вкусни, ала на най-малката снаха била от хубава по-хубава и от вкусна по-вкусна. Старият свекър не можел да повярва на очите си и много се зарадвал, че синовете му си намерили добри стопанки. Било му само болно за най-малкия брат, че жена му е жаба.

На другия ден отново повикал синовете си и този път им заръчал за една вечер жените им да оплетат по една кошница. На сутринта двете по-големи снахи занесли на свекър си по една хубава кошница, а най-малкият брат отново се явил при баща си сам, но с много хубава и майсторски изработена кошница. Като видял това, очите на стария ром се напълнили със сълзи

